

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ethices Christianae, Libri Tres

Daneau, Lambert

Genevæ, 1579

Cap. XIX. Quæ sit actionum nostrarum, quæ sunt honestæ, forma
quatenus in ipso actu versantur spectantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41242

Cap. 19. ETHIC. CHRIST.
& misera carne & corpore versantur. Quod i-
psum postea fusius erit explicandum.

CAP. XIX.

Quæ sit actionum nostrarum, quæ sunt honestæ, forma
quatenus in ipso actu versantur & spectantur.

FORMA verò actionū nostrarū, qua-
tenus in ipso actu & opere versan-
tur, est exacta quædā, & ad amissim
exequata ipsius operis nostri ad præ-
scriptā à Deo normam, ratio & administratio.
Itaque ne tantillum quidē ab illa regula disces-
sisse debet nostrum opus. Atque eam virtutem,
quæ cæteras ad suum finem & ad sua præcepta
tam seuerè reuocat, exigit, & ordinat, vt neque
excessus, vel exuperantia, quam Græci *πλεονεξίαν*,
vel *ὑπερβολὴν* appellant: neque defectus, vel
deficientia, quam iidem *ἔλλειψιν*, vsquam in-
sit, vulgò nominant iustitiam, quam in omniū vir-
tutum moderatione, & iusta actionum nostra-
rum administratione adhibendam scribit libro
5. Ethic. *Νικομαχ.* Aristoteles. Alij autem Spiritū
discretionis vocabulo à Scriptura vsurpato, I.
Corinth. 12. vers. 10. I. Ioann. 4. ver. 1. dicere ma-
luerunt. Illa igitur (siue discretio, siue iustitia no-
minetur) certè est quæ in actionum nostrarum
opere ad suam normam exigendo versatur, at-
que nos dirigit. Cui comes additur à Philoso-
phis Prudentia, quæ in mediis cuiusq; honestæ
actionis aptis & accommodatis tum quærēdis, tū
etiam

etiam diiudicandis versatur: Ipsa verò nostrarū actionum tam exacta, & bene planēque conueniens cum suo exemplari & typo, cum sua Legge ac regula ratio ac proportio, vt neque in ea quicquam redundet, neque ab ea quicquam deficiat, est vera illa nostrarū actionū forma, quatenus in actu versantur, quam variis nominibus scriptores Ethnici appellarūt. Alij enim eā appellant iustitiam, sed generalem, vt ab ea, quæ specialis nominatur, versaturque in vno quodā rerum & negotiorum genere rectē administrādo, distinguatur. Certē iustitia generali significato, non tantūm ab Aristotele, sed etiam in Sacra Scriptura vocatur totius vitæ & actionum nostrarum institutio ad virtutem, siue Legem Dei, quemadmodum Matthæi 6. versu 33. Tit. 2. versu 12. apparet. Vnde illud præclare, quam ab homine prophano, dictum est.

Εν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῇ ὄσι. Anselmus in Dialogo De verit. ca. 13. ita definit, *Vera iustitia est non reconditio scientiæ, aut reconditio actionis, sed reconditio voluntatis propter se seruata.* Alij autem eam nostrarum actionum honestarum, quatenus in actu sunt, formam potius Mediocritatem vocarunt, quoniā inter illud quod plus est & minus, mediā quadam via incedit ea, quæ laudatur in nostris actionibus, honestas, & agendi ratio. Vnde Bernardus libro 1. De considerat. cap. 6. *Omniū, ait, quodammodo intima vis vna est & medulla virtutum, nempe medullium ipsum, id est, mediocritas, in qua sic vniuntur, vt perinde vna videantur omnes: sed iustitia in affectu est istius mediocritatis: à fortitudine efficacia: à tempe-*
m. ij.

rantia usus & possessio illius: à prudentia inuentio illius. Alii autem Decorum appellare malunt: alii Honestatem: alij denique eam actionum nostrarum formam Virtutem nuncupant, quo maxime nomine hinc à nobis appellabitur. Est enim tum veteribus, tum recentioribus vox magis visitata, quæ vel ipso sono aliquid splendidum, atque inter homines commendatione dignum continere atque sonare videtur. De qua nobis idcirco est paulò latius, sed tamen quàm breuiter pro suscepti operis argumento fieri poterit, nunc dicendum.

CAP. XX.

Quid sit virtus, & quotuplex.

VAM Latini Virtutem vocant, Græci homines *Αρετήν* dixerunt, Hebræi autem *מדות Middah*. Virtus à viro, non à vi vel violentia, quemadmodum imperitè Durandus existimat, deriuatur. Quia enim maxime viro digna est virtus, imprimis autem ea, quæ fortitudo appellatur, factum est ut illa propriè virtus primum diceretur, à qua cæteræ postea honestæ & viris dignæ actiones omnes sūt generaliter Virtutes denominatæ. M. Tullius libro 2. Tusculanarum Quæst. nostram sententiam confirmat his verbis, *Atqui vide, ait, ne, quum omnes recte animi affectiones virtutes appellentur, non sit hoc proprium nomen omnium: sed*
ab ea